

ΣΠΗΛΑΙΟΝ «ΑΝΕΜΟΤΡΥΠΑ»

(ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ)

’Αριθ. 1086

‘Υπό Κας ΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Τὸ σπήλαιον Ἀνεμότρυπα ἀρ. 1086 εὑρίσκεται Ν. Δ. τοῦ χωρίου Πράμαντα τῆς κοινότητος Πραμάντων Ἰωαννίνων ἐπὶ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Στρουγγούλα Τσουμέρκων εἰς ὕψος 900 π. μ. ὑ. ἐ. θ. εἰς τὴν τοποθεσίαν Ἀνεμότρυπα.

Ίστορικὸν τοῦ σπηλαίου

Τὸ σπήλαιον ἦτο ἀγνωστὸν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἔξερευνήσεώς του.

Ἡ ἀνακάλυψίς του ἔγινε τυχαίως ἀπὸ τοὺς νέους Ἀποστ. Ν. Λάμπρην καὶ Θ. Κ. Καρακώσταν, οἱ δόποιοι ἐπεφορτίσθησαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κοινότητος Κον' I. Τσίκον ὅπως διανοίξουν ὅπτὴν τινὰ ἐκπέμπουσαν ἀέρα εἰς τὴν παρὰ τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Ἰωαννίνων — Πραμάντων τοποθεσίαν Ἀνεμότρυπα ἵνα ἔξερευνηθῇ τὸ ἐσωτερικόν της ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Πράμαντα πρὸς ἔξερεύνησιν τοῦ σπηλαίου Κήπων.

Οἱ ἀνωτέρω νέοι κουρασθέντες ἡθέλησαν νὰ ἀναπαυθοῦν ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου τινὸς εύρισκομένου εἰς τὴν πλαγιὰν παρακειμένης χαράδρας. Αἰσθανθέντες ὅμως δροσερὸν ἀέρα προερχόμενον ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν μικρᾶς σχισμῆς, ἀντὶ νὰ συνεχίσουν τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτοὺς ἔργουν διηύρηναν ἐκ περιεργείας τὴν σχισμὴν καὶ ἔρποντες μὲν μεγάλην δυσκολίαν περὶ τὰ 10 μ. διεπίστωσαν εὐρὺ κοίλωμα. Ἡ ἔλλειψις φωτιστικῶν μέσων δὲν τοὺς ἐπέτρεψε τὴν συνέχισιν τῆς ἔρεύνης.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν ἀπεφασίσθη ὅπως μελετηθῇ καὶ τὸ ἀνωτέρω κοίλωμα, τοῦ δόποίου ἡ ἔξερεύνησις ἐπραγματοποιήθη τὴν 6ην καὶ 7ην Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἔξερεύνησιν ἔλαβον μέρος εὐγενῶς προσφερθέντες ἐκτὸς τῶν ἀνακαλυψάντων τοῦτο, οἱ κ. Παπαθεοδώρου X. Πολύμερος A. καὶ οἱ ἀδελφοί I. καὶ E. Λάμπρης ἐκ περιτροπῆς.

Προσπέλασις

Ἡ προσπέλασις τοῦ σπηλαίου γίνεται ἐκ τοῦ χωρίου Πράμαντα δι' ἀμαξιτῆς ὁδοῦ 5 χ. μ. περίπου καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ κατηφορικῆς ἀτραποῦ 30 μ. περίπου.

Περιοχή τοῦ σπηλαίου

Όλόκληρος ἡ περιοχὴ τοῦ σπηλαίου εἶναι όμαλῶς κατηφορικὴ καταλήγουσα εἰς χαράδραν μὲν ὥραιοτάτην πηγὴν καὶ μὲ πλουσίαν δασικὴν βλάστησιν κυρίως ἐξ ἐλάτων.

Τὸ σπήλαιον

Τὸ σπήλαιον Ἀνεμότρυπα εἶναι κοίτη ὑπογείου ποταμοῦ, ἡ ὅποια μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἔχει ἀλλάξει τρεῖς φοράς στάθμην, τὸ δὲ ὕδωρ του συναντῶμεν εἰς δύο σημεῖα, κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 θαλάμους συνδεομένους μεταξύ των διὰ διαδρόμων μεγάλου μῆκους θαυμασίως διακοσμημένους μὲ σταλακτίτας καὶ σταλαγμίτας διαφόρων μεγεθῶν καὶ χρωμάτων. Ἡ εἰσόδος του εἶναι στόμιον διαστάσεων 0,50 πλάτος \times 0,40 ὕψος τεχνιτῶς διανοιγέν.

Ἀκολουθεῖ διάδρομος κατ’ ἀρχὰς μὲν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ μετὰ πρὸς τὰ δεξιὰ μῆκους 10 μ. \times 1,50 πλ. ὕψος κατ’ ἀρχὰς 0,30 καὶ εἰς τὸ τέλος 1,50 μετρίως διακεκοσμημένος.

Δι’ ἀποτόμου καταβάσεως 3 μ. εἰσερχόμεθα εἰς θάλαμον διαστάσεων 5 \times 2, 5 \times 4 πλουσίως διακεκοσμημένον. Ἀκολουθεῖ διάδρομος πιολὺ ἐντυπωσιακὸς διαστάσεων 25 \times 3–4 \times 2,5 κάτωθεν τοῦ ὅποιου ἔκτείνεται τὸ κυρίως σπήλαιον πού συνδέεται μετ’ αὐτοῦ διὰ κατακορύφου σχισμῆς ἔκτεινομένης καθ’ ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ. (πρώτη στάθμη).

Εἰς μῆκος 6 μ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ διαδρόμου ἐπὶ τῆς σχισμῆς ἔχει σχηματισθῆ ἀπὸ πτῶσιν κλαστικοῦ ὄλικοῦ μικρὰ γέφυρα μὲ σταλαγμίτας.

Μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς γεφύρας δι’ ἀποτόμου καταβάσεως 3 μ. εἰσερχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν κατὰ ἡλικίαν κοίτην. Ἀκολουθεῖ θάλαμος διαστάσεων 17 \times 8 \times 3,5 θαυμασίως διακεκοσμημένος μὲ σταλακτίτας καὶ σταλαγμίτας. Ἰδιαιτέρως ἐντυπωσιακοὶ εἶναι οἱ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ θαλάμου παραπετασματοειδεῖς τοιοῦτοι μῆκους 2 μ. Εἰς τὸν ἀνωτέρω θάλαμον ἐδόθη τὸ ὄνομα «Σάλα μὲ τὰ παραπετάσματα».

Εἰς τὸ τέλος καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ θαλάμου ἔκτείνεται ἔτερος θάλαμος ἐνῶ κατὰ μέτωπον καὶ εἰς ὕψος 1,5 μ. ὑπάρχει στῆραγξ.

Οἱ ἀρ. θάλαμοι «Οἱ θάλαμοι τοῦ ποταμοῦ» διαστάσ. 10 \times 13 \times 4 εἶναι πιολὺ κατωφερικός. Εἰς τὸ κατώτατον αὐτοῦ σημεῖον συναντῶμεν τὸ ρέον ὕδωρ προερχόμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐξ ὄλικοειδοῦς κοίτης (τῆς τελευταίας κατὰ ἡλικίαν στάθμης) τῆς μόνης ἐν ἐνεργείᾳ, μῆκους ὄρατοῦ 10 μ. XI 0,70 τὸ ὅποιον διασχίζει ὅλον τὸν θάλαμον καὶ εἰσέρχεται εἰς ἄλλην κοίτην μῆκους 24 μ. XI–1,5 \times 0,6.

Τὸ ὕδωρ συνεχίζει τὸν ροῦν του διὰ μέσου σίφωνος, ὅπότε ἔξερχεται μετὰ ἀπὸ 10 μ. περίπου εἰς τὴν κοίτην τῆς χαράδρας ὡς πηγὴ πλέον περὶ τὰ 20 μ. ἀριστερότερα τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου ὑδρεύουσα καὶ ἀρδεύουσα τὰ πρὸς τὰ κάτω χωρία τῆς περιοχῆς. Οἱ διάκοσμοι τοῦ θαλάμου τούτου εἶναι

έντελῶς πρωτότυπος. Τὸ δάπεδόν του καλύπτεται ἀπὸ παχὺ στρῶμα ἀμμώδους λάσπης φαιοῦ χρώματος. Οἱ τοῖχοι του εἰναι διακεκοσμημένοι ἀπὸ μαλακοὺς σταλακτίτας μόνον εἰς τὰ σημεῖα ποὺ κάτωθεν αὐτῶν διέρχεται τὸ ρέον ὕδωρ. ‘Ο ἵδιος διάκοσμος ὑπάρχει καθ’ ὅλον τὸ μῆκος τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ τῆς τελευταίας κατ’ ἡλικίαν στάθμης μέχρι τοῦ σίφωνος. Οἱ σταλακτίται εἰναι φαιοῦ χρώματος καὶ μαλακοὶ ἐκτιθέμενοι δὲ εἰς τὸ ὑπαίθρον ἀμέσως σκληρύνονται ὅπως οἱ σταλακτίται ἐκ σπηλαιογάλακτος τῆς «”Ωμορφης Σπηλιᾶς» Χαλκοπούλων Αἴτωλοακαρνανίας.

Διὰ τῆς προαναφερθείσης σήραγγος μῆκους 8X1X4 ποὺ πρὸς τὰ δεξιά της εἰς ὕψος 2 μ. συνδέεται μὲ τὴν πρώτην κατὰ ἡλικίαν στάθμην, εἰσερχόμεθα δι’ ἀποτόμου καταβάσεως 3 μ. εἰς τὴν «Μεγάλην σάλαν» διαστάσεων 20X14X5.

Ἐδῶ ὁ διάκοσμος εἰναι πολὺ διαφορετικὸς τῶν προηγουμένων. “Ολως ὁ θάλαμος εἰναι εἰς τὸ κέντρον του πολὺ ἀνωφερικὸς ἐξ αἰτίας ὀγκολίθου καὶ κλαστικοῦ ὑλικοῦ κατακρημνισθέντων ἐκ τῆς ὁροφῆς καὶ διακεκοσμημένων διὰ λευκῶν λαμπάδων (τῦπος σταλαγμιτῶν) μὲ ὥραιότατα διακοσμημένους τοῖχους καὶ λεκάνας (gouirs) μὲ ὕδωρ καὶ ἄμμον.

Κάτωθεν τῆς ἀποτόμου καταβάσεως ὑπάρχει θαλαμίσκος διαστ. 5X5X1,5 ποὺ φιλοξενεῖ τὴν «Γραφικήν λιμνούλαν» περιβαλλομένην μὲ ὥραιότατον σύμπλεγμα σταλακτιτῶν καὶ σταλαγμιτῶν προσθέτον εἰς τὸ τοπεῖον ὄνειρωδή φαντασμαγορίαν.

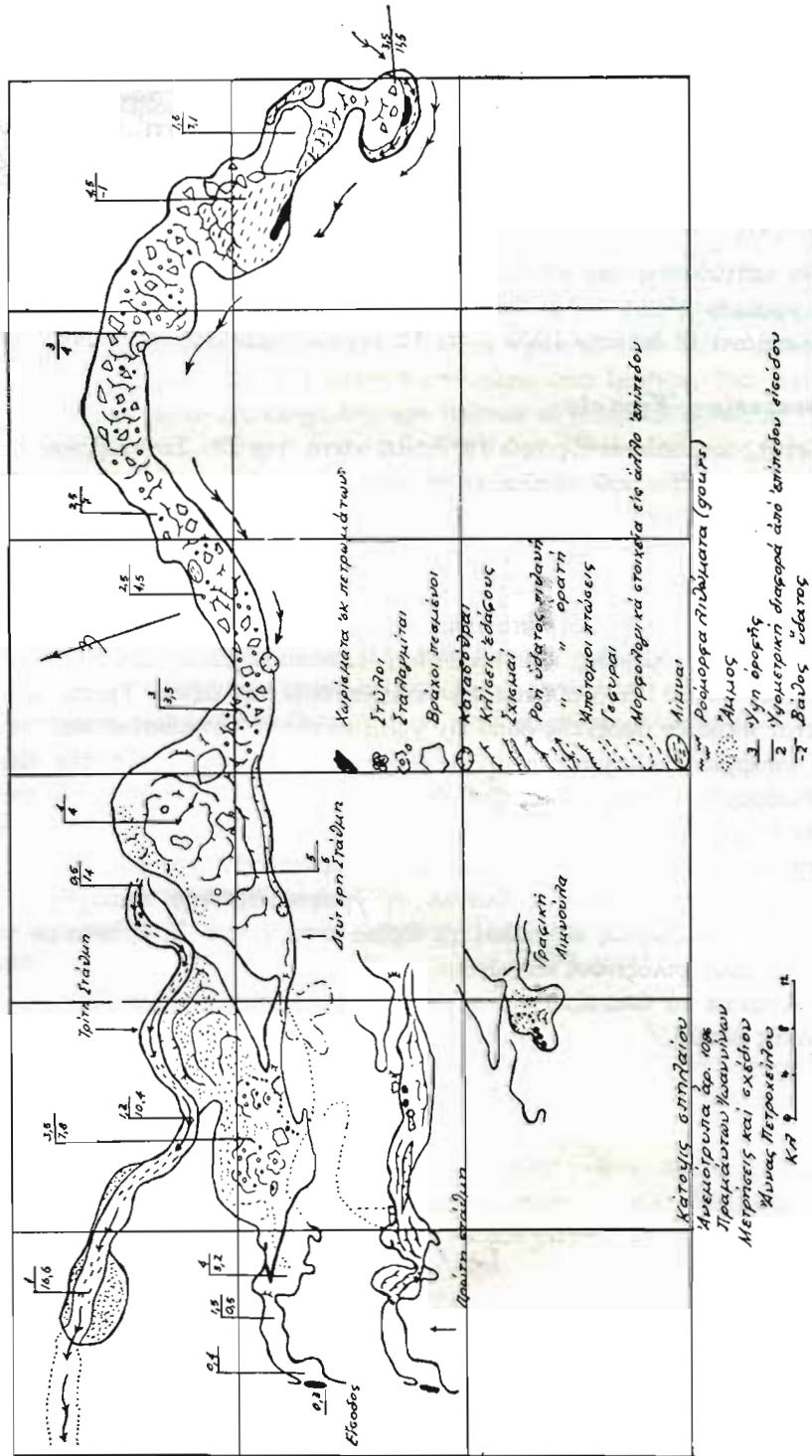
Ακολουθεῖ «ὁ διάδρομος τοῦ πλούτου» ἀνηφορικὸς διαστ. 52X5–6X4 μὲ πεσμένους ὀγκολίθους εἰς τὸ δάπεδον πλουσιώτατα διακεκοσμημένος μὲ σταλαγμίτας καὶ σταλακτίτας διαφόρων μεγεθῶν καὶ χρωμάτων (λευκοί, ρόδινοι, φαιοί, ἐρυθροί,) διὰ μέσου τῶν ὅποιων βαδίζοντες φθάνομεν ὡς τὸν θάλαμον τῆς «Κόκκινης λίμνης» διαστ. 9X11X4,5.

Ἡ λίμνη καταλαμβάνει ὅλον τὸ μῆκος τοῦ θαλάμου καὶ τὰ 3/4 τοῦ ὅλου πλάτους. ‘Ο βυθός της εἰναι κεκαλυμμένος δι’ ἐρυθρογῆς, ὅπως ἐπίστης καὶ τὰ χείλη τῶν λεκανῶν (Courts) ποὺ τὴν κοσμοῦν καὶ δ ὅποιος μὲ τὶς κόκκινες ἀνταύγειες του προσφέρει ἔνα μοναδικὸ διὰ τὰ ‘Ελληνικὰ σπήλαια διάκοσμο ἀφαντάστου ὥραιότητος. Τὸ ὑπόλοιπον 1/4 εἰναι κεκαλυμμένον δι’ ὀγκολίθου.

Ακολουθεῖ κατωφερικὸς διάδρομος διαστ. 11X6X1,5–2 κατὰ μῆκος τοῦ ὅποιου ὑπάρχει τεράστιος πεσμένος ὀγκόλιθος χωρίζων τὸν διάδρομον εἰς δύο. ‘Αριστερὰ τοῦ ὀγκολίθου διάδρομος στενὸς καὶ ἐλαφρῶς κατωφερικὸς κατολήγει εἰς μικρὰν λίμνην κρυμμένην ἀπὸ σταλακτίτας. Δεξιὰ τοῦ ὀγκολίθου διάδρομος συνεχίζει πολὺ κατωφερικὸς ὅλο μὲ ρούμορφα λιθώματα (gouirs) μὲ ὕδωρ διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ τελευταῖον προσιτὸν σημεῖον τοῦ σπηλαίου ὑπερβολικὰ κατωφερικοῦ διαστ. 5X8X3,5.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ἐπανεμφανίζεται τὸ ρέον ὕδωρ προερχόμενον ἐξ ἀρ. πρὸς τὰ δεξιὰ ἀπὸ μικρὰν σήραγγα ἀπρόσιτον καὶ διοχετευόμενον μετὰ ἀπὸ δραστὸν ροῦν 10 μ. εἰς ἄλλην σήραγγα ἐπίσης ἀπρόσιτον.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ροῦς τοῦ ὕδατος (ἡ τελευταία κατὰ ἡλικίαν

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

στάθμη) διέρχεται ύπό τὸν «Διάδρομον τοῦ πλούτου» ἐλικοειδῶς διὰ νὰ ἐπανεμφανισθῇ εἰς τὸν «Θάλαμον τοῦ ποταμοῦ» καὶ ἐμφανισθῇ ὡς πηγὴ εἰς τὴν παραπλεύρως τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου χαράδραν ὡς προανεφέραμεν.

Ἡ τροφοδότησις τῆς «Κόκκινης λίμνης» γίνεται ἀπὸ τὸν ροῦν μικροτέρας παροχῆς προερχόμενον ἀπὸ ὑψηλότερον σημεῖον, διότι ἡ «Κόκκινη λίμνη» εὑρίσκεται εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἀπὸ τὴν τελευταίαν στάθμην.

Διαστάσεις

Ἡ κατεύθυνσις τοῦ σπηλαίου εἶναι ἐκ Β.Δ.Δ. πρὸς Ν.Α.Α. Ἐχει κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μῆκος 117 μ. Τὸ ὄλικὸν μῆκος διαδρομῆς ἀνέρχεται εἰς 270 μ. καταλαμβάνει δὲ ἕκτασιν 1000 μ. τ. Τὸ μεγαλύτερον βάθος αὐτοῦ εἶναι 14 μ.

Θερμοκρασία—Τγρασία

Ἡ θερμοκρασία ἐντὸς τοῦ σπηλαίου κατὰ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἦτο 16° Κελσίου ἐνῷ ἡ ἔξω τοῦ σπηλαίου τοιαύτη κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἦτο 23° Κελσίου. Τγρασία 100°.

Τουρισμός

Τὸ σπήλαιον Ἀνεμότρυπα εἶναι τουριστικὸν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Πρῶτον διότι εἶναι εὐμέγεθες καὶ πλουσίως διακεκοσμημένον. Δεύτερον διότι τὸ ρέον ἐντὸς αὐτοῦ ὕδωρ αὐξάνει τὴν τουριστικὴν του ἀξίαν. Τρίτον διότι εὐρίσκεται πλησίον ἀμαξιτῆς ὁδοῦ εἰς γραφικοτάτην τοποθεσίαν καὶ τέταρτον διότι ὑπάρχει ἀξιόλογος σύνδρομος τουρισμός, ὡς εἶναι ἐκτὸς τῆς ὡραιοτάτης διαδρομῆς Ἀρτης—Πραμάντων ἢ Ιωαννίνων—Πραμάντων, τὸ σπήλαιον μὲ τὴν πηγὴν «Κήπων» εἰς ὡραιοτάτην τοποθεσίαν, ἡ μονὴ Κηπίνας κτισμένη εἰς τὴν κοίτην ὑπογείου ποταμοῦ μὲ τὴν κρεμαστὴν γέφυραν, ἡ μονὴ Ἄγ. Παρασκευῆς ἐντὸς δάσους ἐξ ἐλάτων, ἡ γραφικότης τῆς περιοχῆς πλαισιωμένη μὲ τὰ Τσουμέρκα, καὶ τέλος τὸ ὡραιότατο χωριὸ Πράμαντα μὲ τὰ κρύα νερά καὶ τοὺς φιλόξενους κατοίκους.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα συνδέονται μεταξύ των δι’ ἀμαξιτῆς ἢ ἡμιοινικῆς ὁδοῦ.

GROTTE "ANEMOTRYPA,, (PRAMANTA — JANNINA)

La grotte «Anemotrypa» (Trou du Vent) No 1086 se trouve au Nord-Ouest du village Pramanta de la Commune de même nom du Département de Jannina, sur le versant Ouest de la montagne Strougoula, à une altitude de 900 m au dessus du niveau de la mer, à l'endroit nommé «Anemotrypa».

La grotte «Anemotrypa» c'est le lit d'une rivière souterraine lequel, au cours du temps a changé trois fois de niveau.

Elle est composée de 7 salles liées entre elles par des couloirs d'une grande longueur merveilleusement ornés de stalagmites et stalactites de diverses grandeurs et couleurs.

Dans une salle aux dimensions $10 \times 13 \times 4$ nous rencontrons l'eau de la rivière qui coule, visible, dans une longueur de 10 m. après quoi elle continue son cours par siphon.

L'ornementation de la grotte, en général, les petits lacs formés dans celle ci et la variété des couleurs des stalactites et stalagmites, font classer cette grotte parmi les meilleures de la Grèce, au point de vue beauté et richesse de fantasmagorie.